

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. Vnde ducantur 40. anni, de quibus 2.Reg.15.v.7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

1. Quantum autem temporis hisce rebus perficiendis impensum sit, Testatur non constare quidem, videri tamen Dauidem pro sua in Deum religione, non diu negotium Arcæ reuocandæ distulisse; sed initio regni sui expedisse. Quod probat ex illo 1. Paral. 13. v. 3. *Reducamus, inquit Dauid, arcam Dei nostram ad nos: non enim requisuimus eam in diebus Saul.* Alias dixisset, nos non requisuimus eam in diebus nostris, nec solum Saulis, sed sua etiam tempora culpasset. Idem auctor 1. Reg. 7. q. 11. obiter ait, Dauidem eodem anno, quo incepit regnare super Israelitas adduxisse Arcam de Cariathiarim, anno nempe octauo, auctore, quam in Iuda regnum inierat.

1. Optima

2. Alij tamen tardius Arcam in Sion aduectam merito affirmant. Salianus id factum censet anno regni Dauidis 10. Torniellus & Petauius vndecimo, cum arca apud Obededon trimestre hæssisset: Tempus enim biennij aut etiam triennij facile expensum est, expugnandis Iebusæis, gemino cum Philisthæis bello, & deo Arcæ præparando. Argumentum Abulensis debile coniecturam mouet. Si Saul biennium duntaxat regni gubernacula tenuisset; eius tempora ob Arcam in Gabaa relictam culpam non potuissent, quin pariter Dauidis biennium in aliquam negligentiam speciem incurreret. Cum autem Saul 18. aut 16. annos regnauerit, nec Dauid citius arcam transferre potuerit, quam cum Iebusæis & Palæstinis debellatum esset, Regia ædificata; locus Arcæ in Sion adornatus biennium aut triennium Dauidis culpa carebat; non autem 16. aut 18. anni Saulis.

2. Veriora

II. REGVM XV. v. 7.

Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad Regem Dauid: *vadam & reddam veltamiam, qua voui Domino in Hebron.*

QVÆSTIO III.

Vnde hi 40. anni ducantur.

1. Nonnulli hic pro *quadraginta*, legunt *sex*, nonnulli, *quinque*, teste Francisco Luca in corre& Bibl. Sunt plures qui tantum 4. annos numerant: quãlectionem probabilem asserit Paludanus, cum Francisco Luca, Carthusiano, Hugone Card. & illos 4. annos à reditu Absalonis in Ierusalem deducunt. Adducunt aliqui Iosephum lib. 7. Antiquitatum, non *quadraginta*, sed *quatuor* legisse.

Vario lez
fionez.

2. Altera lectio communis & omnino seruanda est, quæ annos *quadraginta* referre sic enim habent Hebræa, Græca, Chaldæa exemplaria, & pleraque antiqua Latina, cum editione vulgata Sixti V. nec vlla sufficiens ratio apparet, cur hæc omnia mendosa esse putentur. Sic legit S. Hieronymus in Trad. Hebr. monetque cauendos esse deprauatos codices, in quibus pro *quadraginta* legitur,

Vera lectio

Quest. Chron. P. 2.

n

qua

p.
Philippi

ronologia
Testamenti

IV
17

quatuor. Idem monet Angelomus, teste & suffragante Salianno an. m. 309
1. Eandem lectionem, quæ annos 40. exhibet, retinent Abulensis hic q. 1.
niellus an. m. 303; num. 2. Sa. Sanctius; admittit Hugo Card. Lyranus. Et
eum Rabbi Salomon, Iosephus loco citato, non docet, *quatuor* annos
cris Biblijs legi; sed tantum recensita Absalonis & Davidis plena
tione, subnequit post 4. annos illum orasse Dauidem, vt sibi in Hebron
uendi causa abire liceret.

*Non fuit
à morte
Saulis.*

3. Certum est hosce 40. annos non deduci ab initio Davidis in Hebron
Saulis regnantis. Dauid enim rebellante Absalone, ita vegetus ac debilis
& validus erat, vt non pedibus iter facere, & in præliū descendere possit.
circa annū regni sui quadragesimum calore nativo sese fouere nō potuit,
que ad Absalonis ætatem huiusmodi 30. anni vlllo modo referri possunt: hic enim
inter suos fratres loco, Dauid in Hebron regnante, natus est. Reg. 1. c. 1.

*Non ab i-
nitio regni
Saulis.
Secundū
Hebraeos.*

4. A creatione Saulis hos annos putat Rabbi Salomon apud Lyranum
riana, Vatablus, in hunc locum. Verum hæc computatio in primis
quadrat ad eorum rationes, qui Saulis imperium biennio concludunt.
doquidem Dauid Absalonem fugiens, hoc modo fuisset 68. circiter
rum, ac proinde imbecillior, quam vt iter pedes facere posset, vt constat
ctis num. præcedenti. Qui Sauli regi ait 32. aut 40. annos soli tribuunt,
ab hoc computo recedere coguntur, vt ex dictis facile deduci potest.

*Opinio
probabi-
lis.*

5. Eandem horum 40. annorum Epocham in communi probabunt
Petauianus an. Periodi Iul. 3685. Absalom, inquit, patrem e fratre deo. 17. annis
tione Saulis, quarto postquam Ierosolymam reuerterat: tempe circa annum reg-
uidis 27. cum ex huius authoris sententia Saulis regnum non nisi annos
14. tenuerit, vt supra notauimus.

*Non ab oc-
cisi in
Nobe sa-
cerdotibus*

6. S. Hieronymus hos 40. annos ab eo tempore videtur accersere
uiente in Dauidem Saule, sacerdotes occisi sunt, & Oppidum Nobe
vt monstreretur, inquit diuinam vltionem suscitari super Dauid, cogit
melech sacerdotem fefellerit, & propter eum tot sacerdotum caedes
rit: atamen bene advertunt Salianus, Paludanus, & alij, ibi nullam
uidis culpam, nec facile inde vsque ad hanc perduellionem 40. annos
tari.

*Non defi-
nunt in
annum 26
Regni Da-
uidis.*

7. A prima vnctione Davidis priuatim facta, hanc æram de cetero
sis 2. Reg. 15. Torriellus an. m. 3005. Salianus an. 3009. Paludanus
8. Hic addit annum rebellionis huius fuisse regni Davidis 26. & A
sotori vim intulit fuisse 14. annorum. Prius autem additam mentem
quia hoc modo Dauid oleo regio delibatus fuisset cum esset annorum
alterum mihi admittendum videtur; mirum enim foret in pacto 14.

teram libidinem, impudentiam, astutiam, vires fuisse, vt collato cum Iona-
do consilio, huiusmodi facinus perpetraret. Illis verò assentior, qui Davidis
regni reijciunt in annum illius regni vicecesimum, ætatis verò sexagesimum,
cum probabile sit eum à Samuele innoctum anno ætatis suæ viceesimo. Si vno
alteroq; anno tardius vñctio peracta est; in vnum pariter alterumq; annum
hec perduellio differenda erit.

8. *Quæres.* Vtrum hi 40. anni fuerint integre transacti? Id nonnulli diser-
te affirmant vt Salianus, quia textus Hebræus & Græcus habent: *Et factum est à*
quo quadragesima annorum. Vulgatus. *post quadragesima autem annos, dicit Absalom.* Va-
tibus, *exaltis autem 40. annis.* Aliqui tamen annum quadragesimum curren-
tem putant, vt Petauus, qui anno Periodi Iulianæ 3646. electionem regis Sau-
l. anno 3685. Absalomis rebellionem adseribit. Res est in obscuro: rationes ad
stabilem priorē interpretationem sunt valde probabiles: non tamen de-
monstratiuæ. cum facer textus etiam de anno quadragesimo corrente intelli-
guntur eo sensu, quo Christus circumcitus dicitur, *postquam consummati sunt dies*
40; ab eius natiuitate Luc. 2. v. 21. Vide quæ etiam ex Saliani sententia notati
de anno octogesimo Moysis, Exodi 3. v. 2. & cap. 7. v. 7.

9. *Quæres.* Quot annis Absalom ab eo tempore, quo in conspectum pa-
tris admissus fuerat, hanc perduellionem mouit? Quadriennio opinantur a-
lii, vt Abulensis hic q. 11. Theodoretus q. 29. Adrichomius, Turcellinus, Pa-
laganis, Iosephum l. c. secuti. Alij isto temporis spatio non nisi biennium in-
cludunt, vt Hugo Card Tornielus, Salianus, l. c. Petauus an. m. 2955. Vtraque
opinio probabilis est; magis tamen mihi prior arridet, ita vt oppressa Thama-
re, usque ad hanc factionem vñdecim anni intercesserint. Nam biennio post
trucidatum occisus est Amnon. 2. Reg. 13. v. 23. & 29. Hinc *Absalom cum fugisset &*
transisset in Gessur, fuit ibi tribus annis. vers. 38. Inde *redux mansit Absalom in Ierusalem*
duobus annis, & faciem regis non vidit. cap. 14. vers. 28. quibus exactis, *vocatus est Ab-*
salom, & intrauit ad regem, & adorauit super faciem terre, coram eo: osculatusque est rex
Absalom. ibid. vers. 33. Inde post quadragesimum impius filius paren-
tis regnum inuadit, annis vñdecim, ex quo Thamar
vitium obrulerunt lapsis.

(*)

Conclusio

An absal-
omus ince-
ditur.

De gestis
Absalom.

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

IV
17

